

bare for EU's vedkommende, men for alle de rige landes vedkommende i stil med det, som vi har gjort på en utilstrækkelig, men dog påbegyndt måde i EU? Er der sådan nogle planer?

På ulandsbistandens område: Vil man gøre noget for, at der kommer faste tidsplaner, hvor hvert enkelt land skal leve op til 0,7-pct.-målsætningen, sådan at hvert enkelt land forpligter sig til sin egen handlingsplan for, hvornår man lever op til 0,7 pct.? Vil regeringen inden Johannesburg på Danmarks vegne komme med vores målsætning for at foregå andre lande med et godt eksempel, eller vil der stadig væk i Johannesburg være usikkerhed om Danmarks langsigtede linje? Det ville være rart at få afklaret.

Med hensyn til miljøet: Vil man klart fastslå, at det er de rige landes forpligtelse at gå forrest i afkoblingen, og at det er de rige landes forpligtelse at hjælpe udviklingslandene med at leve op til de miljøaftaler, de indgår i? Vil man arbejde for, at institutionerne bliver styrket på miljøområdet, så vi får den overvågning af miljøaftaler, der er nødvendig, hvis vi skal have en chance for, at aftalerne rent faktisk bliver overholdt og implementeret?

Kl. 17.55

Det fjerde område, som jeg gerne vil bede om svar på, er: Hvordan forholder man sig rent forhandlingstaktisk til USA, som jo hidtil virker som det land, der er mest indstillet på at forhindre, at der overhovedet kommer en løsning? Sagt lidt kort: Foretrækker regeringen en aftale med indhold uden USA, eller foretrækker den en aftale uden indhold med USA? Det bliver man jo på et tidspunkt nødt til at beslutte sig for.

Med hensyn til Kyoto mangler vi svar på, hvordan man vil håndtere det: Vil man aktivt arbejde for, at Kyoto fuldstændig udgår, det synes jeg ville være helt forkert og at svigte lederskabet, eller vil man leve op til det, som man hidtil burde have stået for, nemlig at millenniumdeklarationens ordlyd bliver skrevet ind, og hvis USA ikke kan leve med det, må USA lave en fodnote? Det vil jeg gerne bede om et svar på.

Jeg har flere gange spurgt til menneskerettighederne og påpeget den inkonsekvens, der er i regeringens linje på det område. Når det drejer sig om Eritrea, kan man bare slette hele bistanden; når det drejer sig om svin til Kina, er det ikke vigtigt; når det drejer sig om Det Danske Center for Menneskerettigheder, er det lidt afhængigt af, hvornår man spørger. Så hvad er egentlig dybere set den danske opfattelse af

menneskerettighederne og sammenhængen med udvikling og vækst?

Det er nogle af de spørgsmål, som jeg ikke synes, at debatten endnu har afklaret, og som jeg håber, at enten statsministeren eller udenrigsministeren vil svare på. Nu har jeg i hvert fald konstateret, at statsministeren har hørt spørgsmålene. Tak for det.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

16,9 pct. af verdens BNP tilfalder i dag 76 pct. af verdens befolkning. Skævvridningen mellem fattige og rige lande og mellem nutidens og fremtidens generationer er bagsiden af den medalje, hvis forside vi kalder civilisation.

Baggrunden er først og fremmest globaliseringsens politiske underskud, altså at vi ikke har formået at skabe et verdensomspændende styringssystem til supplerende af nationalstaternes styringsredskaber. Vi mangler at få udviklet en global retsorden. Det er den udfordring, politikerne i Johannesburg mere end noget andet må forholde sig til.

Hvordan gør vi resultatet af de globale forhandlinger om miljø og udvikling bindende? Hvordan får vi landene til at leve op til de konventioner og politiske aftaler, som de for længst har underskrevet? Hvordan får vi et sanktions-system, som gør det muligt at komme efter dem, der ikke gør, som de skal?

For Det Radikale Venstre til at se skal Johannesburg ikke bruges til at opfinde nye målsætninger for miljø og udvikling, men til at sætte fokus på de mål, verdens lande for længst har aftalt, men som alt for få lande føler sig forpligtet af.

Lad os på verdensplan bruge Johannesburg til at udtage de mest konkrete mål for de allerede vedtagne protokoller og konventioner for miljø og udvikling og lad os derefter opstille håndfaste redskaber til at opnå disse mål, herunder bindende tidsretningslinjer.

Lad os udstikke retningslinjer for det videre samarbejde mellem miljø- og udviklingskonferencerne og deres resultater og f.eks. WTO-processen. Lad os på europæisk plan bruge Johannesburg til endnu en gang at vise, at Europa kan tale med én stemme, at Europa er en afgørende samtalepartner for hele verden, når det drejer sig om miljø og udvikling. Lad os gentage succesen fra Kyoto.

Lad os statuere et eksempel, hvor vi går foran og viser vores vilje til selv at bidrage. At vi kommer til Johannesburg med en ratificeret Kyoto-